

1

Π Ρ Ω Τ Ο Μ Ε Ρ Ο Σ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΟ ΚΟΣΜΟ

A-1 Πλαίσιο Βασικής Αναπτυξιακής Πολιτικής και Νέοι Προσανατολισμοί

Εισαγωγή

Σήμερα βιώνουμε μια δύσκολη συγκυρία με τη μορφή παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης αφού η «εμπιστοσύνη», ο θεμελιώδης νόμος του συστήματος, έχει πληγεί. Πρόκειται για ένα διεθνές φαινόμενο που μπορεί μόνο να αντιμετωπιστεί σε παγκόσμιο επίπεδο, καθώς δεν υπάρχουν «μαγικές λύσεις» σε επίπεδο κάθε χώρας. Η προσπάθεια πρέπει να είναι συντονισμένη, καθώς δεν μπορεί καμία χώρα από μόνη της να λύσει με δικά της δημοσιονομικά μέσα το διεθνές αυτό πρόβλημα.

Μέσα στη δίνη αυτή των ραγδαίων γεγονότων αρθρώνουν κραυγή αγωνίας οι ανά την υφήλιο φτωχές χώρες για να μην εγκαταλειφθούν, αλλά αντίθετα να προστατευθούν από τις συνέπειες μιας παγκόσμιας κρίσης, που ενώ ξεκίνησε τόσο μακριά από αυτές, τις αγγίζει οδυνηρά.

Στο πλαίσιο αυτό έχουμε χρέος να μην ξεχάσουμε δύο κατηγορίες χωρών:

Πρώτον, τις Λιγότερο Ανπτυγμένες Χώρες (ΛΑΧ) που αποτελούν και τις φτωχότερες του πλανήτη και βρίσκονται κυρίως στην Υποσαχαρική Αφρική. Για την αντιμετώπιση των βασανιστικών προβλημάτων τους υφίστανται ήδη συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, με κυριότερη αυτή της προσπάθειας επίτευξης των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (Millennium Development Goals - MDGs), που σημαίνει ότι οι πλούσιες χώρες θα πρέπει να συνεχίσουν να δίνουν αναπτυξιακή βοήθεια σε αυτές τις πολύ φτωχές χώρες.

Δεύτερον, τις αναδυόμενες οικονομίες, οι οποίες για πολύ μεγάλο διάστημα, παρά το γεγονός ότι έχουν πια πολύ μεγάλη σημασία για το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, είναι εκτός του συστήματος της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης. Αυτό σημαίνει ότι δεν συμμετέχουν στη λήψη των αποφάσεων, πράγμα που δεν μπορεί πλέον να συνεχιστεί. Πρέπει σε σύντομο χρόνο να ληφθούν πολύ περισσότερο υπόψη στην παγκόσμια οικονομική διακυβέρνηση, οι απόψεις της Ρωσίας, της Κίνας, της Ινδίας, της Βραζιλίας, (λεγόμενες χώρες "BRIC"), χωρών δηλαδή που έχουν πολύ μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης αλλά, για ιστορικούς λόγους, βρίσκονται έξω από τα διάφορα fora, στα οποία αποφασίζεται ο συντονισμός των πολιτικών.

Για να επιτευχθούν τα παραπάνω πρέπει οι διεθνείς δωρητές να επιδοθούν σε αγώνα δρόμου με τον χρόνο και σε αγώνα κατά της χρηματοπιστωτικής κρίσης, αλλά και εκείνης των τροφίμων, ώστε να κερδίσουν τη μάχη κατά της φτώχειας και να ανταποκριθούν στους στόχους της Χιλιετίας. Όμως εμπλέκονται πολλοί αρνητικοί παράγοντες όπως, η олиγογρία ανταπόκρισης σε διεθνείς υποχρεώσεις, η διαφθορά στις αποδέκτριες βοήθειας χώρες, οι τοπικές και περιφερειακές συρράξεις, με αποτέλεσμα η προσπάθεια για την καταπολέμηση της φτώχειας να απειλείται από τη διεθνή οικονομική κρίση και τις παραμέτρους της.

Υφίσταται επομένως επείγουσα ανάγκη να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να τροφοδοτήσουμε με νέα ενέργεια αυτή την οικουμενική συνεργασία υπέρ της ανάπτυξης.

Πλαίσιο Βασικής Αναπτυξιακής Πολιτικής και Νέοι Προσανατολισμοί

Προσαρμοζόμενη στα νέα διεθνή δεδομένα, που αφορούν στην άσκηση ενός πλαισίου πολύπλευρης διπλωματικής δραστηριότητας από τα κράτη, η χώρα μας υιοθετεί, πέρα από

την παραδοσιακή «πολιτική» διπλωματία, και σύγχρονες μορφές εξωτερικής πολιτικής, όπως αυτή της αναπτυξιακής διπλωματίας, η οποία συνίσταται στην ανάληψη κοινής δράσης από τα προηγμένα κράτη και την κοινωνία των πολιτών, ώστε να αντιμετωπίζουν ριζικά τα σημαντικά παγκόσμια προβλήματα – προκλήσεις και να προλαμβάνουν τους κινδύνους που αυτά κυοφορούν εν τη γενέσει τους.

Σήμερα η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει σειρά σημαντικότερων προβλημάτων – προκλήσεων, στο πλαίσιο μιας παγκοσμιοποιημένης πραγματικότητας, στην οποία τα δεδομένα αλλάζουν με πρωτοφανείς ρυθμούς. Καθώς ο κόσμος γίνεται ολοένα και πιο αλληλεξαρτώμενος, τα προβλήματα διεθνοποιούνται. Η φτώχεια, οι ασθένειες, ο υποσιτισμός, ο αναλφαριθμητισμός, η έλλειψη πρόσβασης σε πόσιμο νερό, η καταστροφή του περιβάλλοντος, η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι περιφερειακές συγκρούσεις, το έλλειμμα δημοκρατίας, αποτελούν προβλήματα που επιδεινώνουν την αστάθεια του παγκοσμίου συστήματος, καθώς γεννιούνται στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, επηρεάζουν όμως σημαντικά τις ανεπτυγμένες.

Η διεθνής κοινότητα έχει συμφωνήσει ότι απαιτείται μια συντονισμένη, συμπληρωματική, συλλογική προσπάθεια για την καταπολέμηση της φτώχειας και την αντιμετώπιση των υπολοίπων σύγχρονων προκλήσεων, αναγνωρίζοντας ότι καμία χώρα δεν είναι από μόνη της ικανή να επιφέρει τις επιθυμητές αλλαγές. Αντιθέτως, όλες οι χώρες, τόσο οι ανεπτυγμένες όσο και οι αναπτυσσόμενες, έχουν την ευθύνη για τη βιώσιμη ανάπτυξη του πληθυσμού τους, αλλά και για την πορεία του πλανήτη.

Κατ' αυτή την έννοια, οι προσπάθειες που καταβάλλονται από το έτος 2000 από τη διεθνή κοινότητα των δωρητών και των αναπτυσσόμενων χωρών εταίρων για την υλοποίηση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας, αποτελούν πλαίσιο πολιτικής για την επίτευξη οικονομικής σταθερότητας και ευημερίας, προς όφελος όλων των λαών του πλανήτη. Οι Στόχοι αυτοί προβλέπουν:

Πλαίσιο (i)	
-	την εξάλειψη της ακραίας εισοδηματικής φτώχειας και της πείνας,
-	τη γενίκευση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλες τις χώρες,
-	την προώθηση της ισότητας των φύλων και την παροχή ευκαιριών στις γυναίκες,
-	τη μείωση της βρεφικής και παιδικής θνησιμότητας,
-	τη βελτίωση της υγείας των εγκύων,
-	την καταπολέμηση του ιού του HIV/AIDS και άλλων ασθενειών,
-	τη διασφάλιση της αειφορίας του περιβάλλοντος,
-	την ανάπτυξη παγκόσμιας συνεργασίας για τη βιώσιμη ανάπτυξη

(βλέπε ανάλυση των Στόχων στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ [I])

Μέσα από την άσκηση της αναπτυξιακής διπλωματίας, η Χώρα μας αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και δράσεις που υπηρετούν απόλυτα τους Στόχους της Χιλιετίας και είναι συμβατές με τις προτεραιότητες της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (Development Assistance Committee – DAC) του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε) και την εθνική πολιτική.

Συνεπώς, η Χώρα μας έχει υιοθετήσει τους διεθνείς στόχους και δεσμεύεται τόσο για τη συμβολή στην επίτευξή τους, όσο και για την εκπλήρωση των μέχρι σήμερα υιοθετηθέντων ποσοτικών και ποιοτικών στόχων που προκύπτουν από τη Διεθνή Διάσκεψη για την Χρηματοδότηση της Ανάπτυξης “Monterrey Consensus on Financing for Development” (Μεξικό 2002), την “Paris Declaration on Aid Effectiveness” (Παρίσι 2005), την “European Consensus on Development” (2005), καθώς και την “Accra Agenda for Action” (Ακκρά 2008).

Επίσης, η αναπτυξιακή πολιτική της χώρας συνδέει, άμεσα, τον βασικό στόχο της μείωσης της φτώχειας με τις θεμελιώδεις αρχές της προώθησης της χρηστής διακυβέρνησης, του σεβασμού του διεθνούς δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και με την ενεργό συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στην διαδικασία της ανάπτυξης.

Έμφαση δίδεται και στα λοιπά οριζόντια θέματα, δηλαδή στην ισότητα των φύλων και στο περιβάλλον. Μια επιπλέον επιδίωξη της ελληνικής αναπτυξιακής πολιτικής αφορά στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ δραστηριοτήτων που στοχεύουν στη γενικότερη οικονομική ανάπτυξη, στην προστασία των φυσικών πόρων και στην βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των φτωχών πληθυσμών.

Για την αποτελεσματική εφαρμογή των παραπάνω απαιτείται πρωτίστως η ύπαρξη συνοχής μεταξύ των πολιτικών της Ελλάδος, δηλαδή να στηρίζονται οι επιδιώξεις της αναπτυξιακής πολιτικής από τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε άλλους τομείς πολιτικής. Η Χώρα μας, ακολουθώντας τις προβλέψεις της Ε.Ε για την Συνοχή των Πολιτικών υπέρ της Ανάπτυξης σε διάφορους τομείς (εμπόριο, περιβάλλον, κλιματικές αλλαγές, ασφάλεια, γεωργία, αλιεία, κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης και απασχόληση, μετανάστευση, έρευνα και καινοτομία, κοινωνία της πληροφορίας, μεταφορές, ενέργεια), καταβάλλει προσπάθειες να βελτιώσει τις απαιτούμενες υπηρεσιακές διαδικασίες, ενώ επικεντρώνει τις προσπάθειές της για περισσότερη συνοχή υπέρ της ανάπτυξης στους τομείς της μεταναστευτικής πολιτικής, των κλιματικών αλλαγών, του περιβάλλοντος, των μεταφορών και του εμπορίου.

Επιπλέον, σημαντικές παράμετροι για την επίτευξη των MDGs θεωρούνται η ευθυγράμμιση της αναπτυξιακής βοήθειας με τα συστήματα των αναπτυσσόμενων εταίρων (πολιτικές, προτεραιότητες, δομές), η εναρμόνιση των δωρητών, η «αποτελεσματοκεντρική» - προσανατολισμένη προς το αποτέλεσμα - διαχείριση της βοήθειας και η προβλεψιμότητα της βοήθειας. Στο πλαίσιο της αποτελεσματικότητας και εναρμόνισης της βοήθειας επιδιώκεται η συνεργασία με άλλους δωρητές, η διαφάνεια, η συμπληρωματικότητα και η κατανομή των εργασιών μεταξύ των δωρητών, όπως ορίζεται από την DAC/ΟΟΣΑ και την Ε.Ε.

Επίσης τονίζεται, σχετικά με τα ανωτέρω, η σημασία της συγκέντρωσης της βοήθειας σε χώρες και τομείς όπου η Ελλάδα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα. Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων και σύμφωνα με τις προβλέψεις του "Paris Declaration on Aid Effectiveness", η ΥΔΑΣ/HELLENIC AID διαμόρφωσε το «Ελληνικό Σχέδιο Δράσης για τον Συντονισμό και την Εναρμόνιση», ήδη από το έτος 2004.

A-2 Η Ελλάδα και η Αναπτυξιακή Συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

A-2.1 Η Αναπτυξιακή Πολιτική της Ε.Ε Συμμετοχή της Ελλάδος στα όργανα λήψης αποφάσεων Αποτελέσματα Συμβουλίων Γενικών Υποθέσεων Εξωτερικών Σχέσεων (ΣΓΥΕΣ)

Εισαγωγή

Ένα σημαντικό θέμα που εξακολούθησε να απασχολεί την Ε.Ε. στη διάρκεια του 2008 ήταν η βελτίωση της αποτελεσματικότητας της παρεχόμενης αναπτυξιακής βοήθειας σε συνδυασμό με την επιβεβαίωση των δεσμεύσεων, τόσο σε συλλογικό, όσο και σε επίπεδο κ-μ, για την αύξηση της Κρατικής Αναπτυξιακής Βοήθειας (Official Development Assistance - ODA), παραμένοντας ο μεγαλύτερος δωρητής παγκοσμίως.

A) ΣΓΥΕΣ της 26-27 Μαΐου 2008

- Προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών στις εξωτερικές σχέσεις της Ε.Ε., στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας

Τους Υπουργούς απασχόλησε η ενίσχυση των δράσεων της Ε.Ε. υπέρ των παιδιών των οποίων η ζωή επηρεάζεται από ένοπλες συγκρούσεις, σε συνάρτηση με το νομικό πλαίσιο του ΟΗΕ και την επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (εκπαίδευση, καταπολέμηση παιδικής εργασίας κ.α.)

- Συμφωνίες Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης Ε.Ε – χωρών ΑΚΕ (Αφρικής, Καραϊβικής, Ειρηνικού)

Οι Υπουργοί εξέτασαν την πρόοδο των διαπραγματεύσεων η οποία δεν είναι η αναμενόμενη. Εκφράστηκαν ανησυχίες για την τήρηση του χρονοδιαγράμματος ολοκλήρωσής τους. Τονίσθηκε ότι πρέπει να διασφαλισθεί ο αναπτυξιακός χαρακτήρας των εν λόγω Συμφωνιών και εκφράσθηκε ικανοποίηση για την ολοκλήρωση πλήρους Συμφωνίας με την CARIFORUM.

- Υλοποίηση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας

Συζητήθηκε και υιοθετήθηκε σχέδιο Συμπερασμάτων το οποίο αφορά στην επιτάχυνση των προσπάθειών για την επίτευξη των MDGs, τόσο από πλευράς αναπτυγμένων, όσο και αναπτυσσόμενων χωρών. Διαπιστώθηκε ότι βρισκόμαστε μακριά από τους περισσότερους στόχους. Η πλειοψηφία των κ-μ υποστήριξε την προτεινόμενη από την Επιτροπή «Ε.Υ. Agenda for Action on M.D.G's», ως μέσο έντασης της σχετικής προσπάθειας.

- Χρηματοδότηση της ανάπτυξης

Επιβεβαιώθηκαν οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει τόσο η Ε.Ε συλλογικά όσο και τα κ-μ μεμονωμένα για αύξηση της Κρατικής Αναπτυξιακής Βοήθειας (Συλλογικός στόχος : 0,56% του ΑΕΕ το 2010, 0,7% του ΑΕΕ το 2015)

- Αύξηση των τιμών των τροφίμων και επισιτιστική ασφάλεια στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Οι Υπουργοί και ο εκπρόσωπος του FAO αναφέρθηκαν στην έκταση και τις αιτίες του προβλήματος και τόνισαν την ανάγκη λήψης άμεσων μέτρων, ιδίως για τα φτωχότερα

τμήματα του πληθυσμού των αναπτυσσόμενων χωρών, σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

Β) ΣΓΥΕΣ της 10-11 Νοεμβρίου 2008

- Προετοιμασία διεθνούς διάσκεψης Ντόχα για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης (29/11 – 2/12/08)

Υιοθετήθηκε κείμενο Συμπερασμάτων το οποίο απετέλεσε την κοινή θέση της Ε.Ε. στην εν λόγω Διάσκεψη, η οποία επιβεβαίωσε τις δεσμεύσεις της διεθνούς κοινότητας των δωρητών έναντι των αναπτυσσόμενων, παρά τη διεθνή δυσμενή συγκυρία που δημιουργεί η παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση. Τονίσθηκε ιδιαίτερα το γεγονός ότι η κρίση δεν πρέπει να αποτελέσει άλλοθι για τη μη τήρηση των υπεσχημένων.

- Επισιτιστική κρίση στις αναπτυσσόμενες χώρες

Η συζήτηση επικεντρώθηκε στην πορεία διαβουλεύσεων και την ταχύτερη δυνατή υιοθέτηση σχετικού Κανονισμού «European Facility» με κόστος χρηματοδότησης 1 δις ΕΥΡΩ, με διάρκεια 2-3 έτη και στόχο την άμεση ανακούφιση των πληθυσμών που πλήττονται από την κρίση. Δεν αφορά σε μεσο-μακροπρόθεσμα μέτρα διαρθρωτικών αλλαγών ή βελτίωσης υποδομών.

- Αναπτυξιακές προοπτικές στο Αφγανιστάν

Συζητήθηκε από τους Υπουργούς η περαιτέρω διασύνδεση ασφάλειας και ανάπτυξης και η συμβολή της Ε.Ε στον αφοπλισμό, την αποστράτευση και την επανένταξη των μαχητών στην κοινωνία, μέσω της αναμόρφωσης του θεσμικού συστήματος της εν λόγω χώρας, προκειμένου να οδηγηθεί στη σταθερή και βιώσιμη ανάπτυξη. Η Ελλάδα τόνισε ότι η παρουσία της Ε.Ε με τους μηχανισμούς που διαθέτει είναι απαραίτητη και ενημέρωσε τους εταίρους ότι προτίθεται να συνεχίσει την αναπτυξιακή της παρουσία στο Αφγανιστάν.

- Περφερειακή Ολοκλήρωση χωρών ΑΚΕ και Συμφωνίες Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης (EPA's)

Υιοθετήθηκε κείμενο Συμπερασμάτων σχετικά με τη συμβολή των εν λόγω Συμφωνιών και συγκεκριμένα της αναπτυξιακής και εμπορικής τους διάστασης στην περιφερειακή ολοκλήρωση των χωρών Αφρικής, Καραϊβικής, Ειρηνικού.

Γ) Ατυπη Συνάντηση Υπουργών Αναπτυξιακής Συνεργασίας της Ε.Ε (Λουμπλιάνα, 17-18/2/08)

- Αποτελεσματικότητα της βοήθειας

Συζητήθηκε η αύξηση των ποσοστών της βοήθειας, ο εκσυγχρονισμός και η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της αναπτυξιακής βοήθειας, ως βασικών στοιχείων επίτευξης των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας.

- Συμφωνίες Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης Ε.Ε – χωρών ΑΚΕ

Οι Υπουργοί εξετάσαν την πορεία των διαπραγματεύσεων, με κριτική διάθεση έναντι των χειρισμών της Επιτροπής για την καθυστέρηση που παρατηρείται. Το γεγονός ότι επιτεύχθηκε το εναλλακτικό μεταβατικό εμπορικό καθεστώς μέσω των ενδιάμεσων συμφωνιών της Ε.Ε με τη μεγάλη πλειοψηφία των χωρών ΑΚΕ, προκειμένου να μην υπάρξει εμπλοκή στις εμπορικές συναλλαγές των δύο πλευρών, δεν πρέπει να οδηγήσει σε εφησυχασμό, αλλά σε επιτάχυνση των διαπραγματεύσεων για σύναψη ολοκληρωμένων Συμφωνιών και με τις έξι γεωγραφικές περιοχές, το συντομότερο δυνατό.

- Προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών στις εξωτερικές σχέσεις της Ε.Ε στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας

Το θέμα αυτό αποτέλεσε προτεραιότητα της Σλοβενικής Προεδρίας και κατά την άτυπη συνάντηση πραγματοποιήθηκε μια πρώτη ανταλλαγή απόψεων ενόψει της συζήτησης στο ΣΓΥΕΣ του Μαΐου. Η Επιτροπή παρουσίασε σχετική Ανακοίνωση βάσει της οποίας συντάχθηκε σχέδιο Συμπερασμάτων προς υιοθέτηση από το Συμβούλιο.

Δ) Ατυπη Συνάντηση Υπουργών Αναπτυξιακής Συνεργασίας της Ε.Ε (Μπορντώ, 29-30/9/2008)

- Επισιτιστική ασφάλεια

Τονίσθηκε η υποστήριξη των κ-μ στο σχέδιο Κανονισμού για την άμεση βοήθεια ύψους 1 δις ΕΥΡΩ για τα έτη 2008-2009 σε αναπτυσσόμενες χώρες που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από τη ραγδαία αύξηση των τιμών των τροφίμων, εντός του πλαισίου των δημοσιονομικών προοπτικών της Ε.Ε. Επίσης, τονίσθηκε η ανάγκη για συγκροτημένες μακροπρόθεσμες πολιτικές βελτίωσης της γεωργικής απόδοσης των αναπτυσσόμενων χωρών.

- Αρχιτεκτονική της αναπτυξιακής βοήθειας της Ε.Ε

Όλα τα κ-μ συμφώνησαν για την ανάγκη περιστολής των πολυάριθμων αναπτυξιακών φορέων και διαδικασιών που έχουν ως αποτέλεσμα την κατασπατάληση των πόρων. Επίσης, χαιρέτισαν τα αποτελέσματα της Διάσκεψης της Άγκρα για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και ζήτησαν περαιτέρω κατανομή των εργασιών στο πλαίσιο της Ε.Ε, προκειμένου να αποφεύγονται οι επικαλύψεις και οι επαναλήψεις στην παροχή της βοήθειας.

- Προετοιμασία της διεθνούς διάσκεψης της Ντόχα για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης (29/11 – 2/12/08).

Το σύνολο των κ-μ αναγνώρισε την κρισιμότητα της διάσκεψης, ιδίως εν μέσω οικονομικής κρίσης η οποία θα έχει δυσμενέστερες επιπτώσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες. Αναφέρθηκαν στη χορήγηση της υπεσχημένης κρατικής αναπτυξιακής βοήθειας, στην εξεύρεση νέων πόρων χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας, στις ξένες επενδύσεις, στην ενίσχυση των φορολογικών συστημάτων, στην ενεργοποίηση ιδιωτικών πόρων, στην καταπολέμηση της διαφθοράς και της παράνομης εξόδου κεφαλαίων, στη βελτίωση της πρόσβασης των αναπτυσσόμενων χωρών στο διεθνές εμπόριο και στη διαγραφή του χρέους των πλέον φτωχών χωρών.

- Κλιματική αλλαγή και επιπτώσεις στην ανάπτυξη

Τονίσθηκαν, αφενός η στενή σχέση κλιματικής αλλαγής και βιώσιμης ανάπτυξης και αφετέρου η ανάγκη περιστολής των πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, προκειμένου να καταστούν ουσιαστικότερες και αποτελεσματικότερες. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην αναζήτηση πρόσθετης χρηματοδότησης για τα αντίστοιχα προγράμματα, στην ανάδειξη του σχετικού ρόλου των αναπτυσσόμενων χωρών και στην ανάγκη συνεργασίας των συναρμοδίων Υπουργείων εντός των κ-μ (Οικονομίας, Περιβάλλοντος, Εξωτερικών - Αναπτυξιακής Συνεργασίας), προκειμένου να επιτυγχάνεται η συνεκτική αντιμετώπιση του θέματος.

A-2.2

Ευρω - Μεσογειακή Συνεργασία

Πρόγραμμα Ευρωπαϊκής Γειτονίας και Συνεργασίας (Νότια διάσταση)

Οι δράσεις στο πλαίσιο της Ευρω-Μεσογειακής Συνεργασίας εξειδικεύονται και συμπληρώνονται από την Πολιτική Ευρωπαϊκής Γειτονίας και Συνεργασίας. Η δε χρηματοδότηση αναπτυξιακών δράσεων στην περιοχή γίνεται μέσω του Μέσου Ευρωπαϊκής Γειτονίας και Συνεργασίας (ΜΕΓΣ), το οποίο γεωγραφικά αντικαθιστά το MEDA και το TACIS, με την αντίστοιχη Διαχειριστική Επιτροπή, και ισχύει από 1-1-2007. Η Χώρα μας συμμετείχε ενεργά στις εργασίες της Διαχειριστικής Επιτροπής του ΜΕΓΣ, καθώς η Διαχειριστική Επιτροπή του εν λόγω Μέσου παίζει σημαντικό ρόλο στον αποτελεσματικό συντονισμό των αναπτυξιακών δράσεων που προέρχονται από την Ε.Ε και τα κράτη μέλη, προκειμένου να ενισχύσει την συνοχή και την συμπληρωματικότητα των προγραμμάτων συνεργασίας τους. Ενθαρρύνει επίσης τον συντονισμό και την συνεργασία με τους διεθνείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς και τους άλλους χορηγούς. Το ΜΕΓΣ είναι το βασικό χρηματοδοτικό εργαλείο της Ε.Ε για την προώθηση της Ευρω-Μεσογειακής συνεργασίας, κεντρικός στόχος της οποίας αποτελεί η προσφορά τεχνικής και οικονομικής στήριξης για την αναμόρφωση των οικονομικοκοινωνικών δομών των χωρών της λεκάνης της Μεσογείου.

Το 2008 η Ελλάδα σε διμερές επίπεδο ενέκρινε συνολικά 22,48 εκατ. ΕΥΡΩ για προγράμματα που αφορούσαν στις χώρες της νότιας διάστασης του ΜΕΓΣ: Αλγερία (0,10 εκατ. ΕΥΡΩ), Αίγυπτος (8,84 εκατ. ΕΥΡΩ), Λίβανος (2,67 εκατ. ΕΥΡΩ), Συρία (3,44 εκατ. ΕΥΡΩ), Ιορδανία (2,15 εκατ. ΕΥΡΩ), Μαρόκο (0,19 εκατ. ΕΥΡΩ), Τунησία (0,15 εκατ. ΕΥΡΩ), Παλαιστινιακή Αρχή (4,94 εκατ. ΕΥΡΩ). Η εκπαίδευση, οι υδάτινοι πόροι, οι κοινωνικές υπηρεσίες, ο πολιτισμός, η γεωργία, το περιβάλλον αποτέλεσαν τους τομείς δραστηριότητας της αναπτυξιακής βοήθειας.

A-2.3 Σχέσεις Ε.Ε. - Χωρών Α.Κ.Ε.

Βασικό θέμα των σχέσεων της Ε.Ε με τις χώρες ΑΚΕ και κατά το έτος 2008, ήταν οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη των Συμφωνιών Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης (ΕΡΑ's), μεταξύ των δύο πλευρών. Παρά τις δυσχέρειες που παρατηρούνται, βρίσκονται σε εξέλιξη. Η μόνη γεωγραφική περιοχή που ήδη ολοκλήρωσε τις διαπραγματεύσεις για πλήρη Συμφωνία ΕΡΑ εντός του προκαθορισμένου χρονοδιαγράμματος (Δεκέμβριος 2007), είναι η Καραϊβική (CARIFORUM). Η Συμφωνία υπεγράφη και έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία κύρωσης από τα εθνικά κοινοβούλια των κ-μ (συμπεριλαμβανομένης και της Χώρας μας). Για τις λοιπές πέντε περιοχές θα υπάρξει μια ελαστικότητα, ως προς το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των διαπραγματεύσεων, δεδομένου ότι η πλειοψηφία των χωρών αυτών υπέγραψαν ενδιάμεσες συμφωνίες με την Ε.Ε, συμβατές με τους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), για την πρόσβαση των προϊόντων τους στην Ευρωπαϊκή αγορά, μετά τη λήξη του προτιμησησικού εμπορικού καθεστώτος της Συμφωνίας Κοτονού την 31 Δεκεμβρίου 2007.

Στο πλαίσιο της προώθησης του τομέα του περιβάλλοντος και της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, τόσο ως προτεραιότητα της Ε.Ε όσο και της διμερούς αναπτυξιακής μας πολιτικής, η Χώρα μας υπέγραψε, τον Σεπτέμβριο του 2008 στη Νέα Υόρκη, δύο Μνημόνια Συνεργασίας με την Αφρικανική Ένωση και την Κοινότητα Χωρών Καραϊβικής για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων αντιμετώπισης των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής, με 12 εκατ ΕΥΡΩ για 4 έτη (3 εκατ. ΕΥΡΩ κατ έτος) στην περίπτωση της Αφρικανικής Ένωσης και 4 εκατ. ΕΥΡΩ για 4 έτη (1 εκατ. ΕΥΡΩ κατ έτος) στην περίπτωση των χωρών της Καραϊβικής.

A-2.4 Σχέσεις Ε.Ε. - χωρών Ασίας – Λατινικής Αμερικής – Μέσης Ανατολής – Νότια Αφρική - DCI

Από το έτος 2007 το «Μέσο Αναπτυξιακής Συνεργασίας» (DCI) αποτελεί το κύριο μέσο της Ε.Ε για την αναπτυξιακή συνεργασία με χώρες της Ασίας, Κεντρικής Ασίας, Λατινικής Αμερικής, Μέσης Ανατολής και Νότιας Αφρικής. Το DCI θα εφαρμοστεί μέσω γεωγραφικών και θεματικών προγραμμάτων. Τα θεματικά προγράμματα υποστηρίζουν δράσεις στους τομείς πολιτικής του Περιβάλλοντος και Βιώσιμης Διαχείρισης των Φυσικών Πόρων, Επένδυσης στον Άνθρωπο, Κοινωνίας των Πολιτών στην Ανάπτυξη, Ασφάλειας Τροφίμων, Μετανάστευσης και Ασύλου, περιλαμβάνεται δε και ξεχωριστό Πρωτόκολλο Ζάχαρης για τις χώρες Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού.

Ο συνολικός προϋπολογισμός του «Μέσου Αναπτυξιακής Συνεργασίας» (DCI) για τα γεωγραφικά προγράμματα της περιόδου 2007-2013 ανέρχεται στο ποσό των 10.057 δις

ΕΥΡΩ, ενώ για τα θεματικά προγράμματα στο ποσό των 5.596 δις ΕΥΡΩ. Η Χώρα μας αφενός σε διμερή βάση χρηματοδοτεί προγράμματα ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας, αφετέρου στο πλαίσιο της Ε.Ε συμμετέχει ενεργά και εποικοδομητικά στις συνεδριάσεις του Μέσου Αναπτυξιακής Συνεργασίας.

Το 2008 η Ελλάδα, σε διμερές επίπεδο, ενέκρινε συνολικά:

- 66,14 εκατ. ΕΥΡΩ για προγράμματα που αφορούσαν στις χώρες της Ασίας, εκ των οποίων 27,40 εκατ. ΕΥΡΩ για χώρες της Νότιας και Κεντρικής Ασίας,
- 7,52 εκατ. ΕΥΡΩ για χώρες της Αμερικανικής ηπείρου, εκ των οποίων 1,22 εκατ. ΕΥΡΩ για χώρες της Βορείου και της Κεντρικής Αμερικής και 3,99 εκατ. ΕΥΡΩ για χώρες της Νοτίου Αμερικής
- 23,13 εκατ. ΕΥΡΩ για χώρες της Μέσης Ανατολής και 24,85 εκατ. ΕΥΡΩ για χώρες της Υποσαχαρικής Αφρικής.

A-3

**Η Ελλάς και η Αναπτυξιακή Συνεργασία
στο πλαίσιο της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (DAC)
του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)**

A-3.1

**46^η High Level Meeting
της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (DAC) του ΟΟΣΑ
20-21 Μαΐου 2008**

Τα θέματα που απασχόλησαν τη Σύσκεψη ήταν τα ακόλουθα:

• Συνοχή των πολιτικών σε περιπτώσεις συρράξεων και ευάλωτων χωρών

Το θέμα εντάχθηκε στην ημερήσια διάταξη του δείπνου που προηγήθηκε της Σύσκεψης στο ευρύτερο πλαίσιο «Ασφάλεια και Ανάπτυξη». Βασική επιδίωξη της όλης προσπάθειας είναι να ξεφύγουμε από την κατηγοριοποίηση ορισμένων αναπτυσσομένων κρατών ως «fragile states» - πρακτική που ενοχλεί και τα ίδια αυτά κράτη – και να αναγνωρίσουμε τον όρο «fragility» ως καθεστώς (fragility situations) στο οποίο έχουν περιέλθει ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες σαν αποτέλεσμα διαφόρων παραμέτρων – δομικών αδυναμιών (πολιτικών, θεσμικών, οικονομικών, κοινωνικών, φυσικών, ασφάλειας). Επομένως, η στρατηγική που θα υιοθετηθεί πρέπει να απαντά στο ερώτημα πώς θα καταπολεμηθούν (πρόληψη) οι διαφορετικές αυτές και συχνά ετερόκλητες αιτίες που προκύπτουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, αλλά οδηγούν τη χώρα σε κατάσταση αβεβαιότητας (fragility) για μεγάλη χρονική περίοδο. Βασικότερες από τις προαναφερόμενες παραμέτρους θεωρούνται η ασφάλεια και η χρηστή διακυβέρνηση. Γι αυτό θα καταβληθεί προσπάθεια η “fragility” να συνδεθεί με την προσέγγιση, έναντι των αναπτυσσομένων χωρών, μέσω της πολιτικής ασφάλειας και της πολιτικής προαγωγής της χρηστής διακυβέρνησης (κατ επέκταση μείωση της διαφθοράς και ανάπτυξη θεσμών).

• Αυξήσεις στις τιμές των τροφίμων και οι επιπτώσεις στην αναπτυξιακή συνεργασία

Επισημάνθηκε ότι οι αυξήσεις στις τιμές των τροφίμων απαιτούν πολυμερή συντονισμό και λήψη συλλογικών αποφάσεων, όπως επίσης και η βραχυπρόθεσμη παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, η οποία θα πρέπει να παρέχεται εις χρήμα και όχι σε είδος, ώστε να σταθεροποιηθούν οι τοπικές αγορές. Ενώ οι τιμές αναμένονται να μειωθούν από το πολύ υψηλό σημείο που έχουν φθάσει, θα σταθεροποιηθούν περίπου 35% με 40% υψηλότερα από το επίπεδο πριν από την κρίση, απειλώντας έτσι την αναπτυξιακή διαδικασία και τη διαδικασία μείωσης της φτώχειας στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η πρόκληση επομένως είναι να βοηθηθούν οι φτωχές χώρες, ώστε να αντεπεξέλθουν στις υψηλότερες τιμές και να μετατρέψουν τον αγροτικό τομέα σε ατμομηχανή ανάπτυξης. Η προσπάθεια θα απαιτήσει παγκόσμια ανταπόκριση και μακροπρόθεσμη προοπτική. Ο ΟΟΣΑ πρόκειται να εκκινήσει οριζόντιο πρόγραμμα με αντικείμενο τις τιμές των τροφίμων, κάνοντας χρήση του ρόλου του ως forum, καθώς και του συγκριτικού πλεονεκτημάτος του να προτείνει πολιτικές αντιμετώπισης προβλημάτων.

• Η πολιτική ημερήσια διάταξη της αναπτυξιακής συνεργασίας

Η αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής βοήθειας (aid effectiveness) αποτελεί παγκόσμιο πολιτικό θέμα και αναμένεται το αποτέλεσμα της διεθνούς Διάσκεψης της Accra να είναι πολύ κρίσιμο αφενός για την υλοποίηση της “Paris Declaration on Aid Effectiveness” και αφετέρου για την ανάδειξη προόδου στην πορεία αύξησης της ODA και της επίτευξης των MDGs. Κατόπιν αυτών ζητήθηκε από τα κ-μ της DAC να στείλουν ξεκάθαρο μήνυμα επιτάχυνσης της προόδου, αντιμετωπίζοντας ουσιαστικά τα όποια προβλήματα υφίστανται στην υλοποίηση της “Paris Declaration”, ιδιαίτως δε στους τομείς προτεραιότητας που έχουν επισημάνει οι αποδέκτριες χώρες.

Τα κ-μ της DAC εξέφρασαν τη βούληση να αναλάβουν συγκεκριμένες δράσεις όπως:

- να συνεισφέρουν δραστήρια στις προσπάθειες των αποδεκτριών χωρών να ενισχύσουν το τομέα της «Κυριότητας» των αναπτυξιακών τους διαδικασιών
- να ενισχύσουν την αμοιβαία ευθύνη για την επίτευξη αναπτυξιακών αποτελεσμάτων σε όλα τα επίπεδα
- να προωθήσουν πιο διευρυμένες συμμαχίες – εταιρικές σχέσεις για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας

Επιπλέον, για να συνεισφέρουν στην επίτευξη ομοφωνίας με τις αποδέκτριες χώρες στο κείμενο της “Accra Agenda for Action - AAA” (βλέπε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ [II]), τα κ-μ της DAC συμφώνησαν να λάβουν σημαντικές αποφάσεις ώστε να επιταχύνουν την πρόοδο σε έξι βασικούς τομείς που έχουν επισημάνει οι αποδέκτριες βοήθειας χώρες, ήτοι:

- Ενίσχυση της ανάπτυξης δυναμικού που θα κινητοποιείται από τη ζήτηση
- Αύξηση, σε μεσοπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα, της προβλεψιμότητας της βοήθειας
- Βελτίωση της υλοποίησης των ρυθμίσεων
- Επιτάχυνση της προόδου στον τομέα του καταμερισμού εργασίας
- Παροχή κινήτρων στους δωρητές
- «Αποσύνδεση» της αναπτυξιακής βοήθειας

Ειδικότερα για το τελευταίο σημείο αποφασίσθηκε να επεκταθεί το μέτρο της αποσύνδεσης της ODA και στις χώρες, Βολιβία, Καμερούν, Ακτή Ελεφαντοστού, Γκάνα, Γουιάνα, Ονδούρα, Νικαράγουα και Δημοκρατία του Κονγκό.

Τέλος τα κ-μ εξέφρασαν ομόφωνα την προσήλωσή τους στην επίτευξη των στόχων του “Monterrey” (2002).

• Το μεταλλασσόμενο περιβάλλον της αναπτυξιακής συνεργασίας και ο μελλοντικός ρόλος της DAC

Ως προς το πρώτο θέμα, θεωρήθηκε ότι η DAC θα πρέπει να εμπλακεί ανοικτά και να εξεύρει συνεργασίες εκτός κ-μ, για την επίτευξη του βέλτιστου συλλογικού αποτελέσματος προς όφελος της αναπτυξιακής συνεργασίας, αντί να προσπαθήσει να μετατρέψει άλλους δρώντες σε κ-μ της. Συγχρόνως, δωρητές μη κ-μ θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να χρησιμοποιήσουν την εμπειρία της DAC, ώστε να οργανωθούν ουσιαστικά. Ως προς το δεύτερο θέμα, εκφράστηκε η ανάγκη να αναγνωρίσει η DAC την αυξανόμενη περιπλοκότητα και αλληλεξάρτηση στο μεταλλασσόμενο περιβάλλον και να κατανοήσει πλήρως το ρόλο των νέων δρώντων, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο ιδιωτικός τομέας, καθώς και θέματα που αφορούν τα παγκόσμια δημόσια αγαθά. Θα απαιτηθεί επίσης η DAC να εξεύρει τρόπο, μέσω του “reflection exercise”, ενίσχυσης δεσμών με άλλους τομείς πολιτικής που επηρεάζουν την ανάπτυξη, καθώς και τρόπο να δράσει μεταξύ των δωρητών, στο πλαίσιο της εμπλοκής ολόκληρου του κρατικού μηχανισμού στην αναπτυξιακή συνεργασία.

- **Κλιματική αλλαγή, αναπτυξιακή συνεργασία και στρατηγική αξιολόγηση του περιβάλλοντος**

Υπογραμμίσθηκαν οι σχέσεις μεταξύ προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή (climate change adaptation), μετριασμού (mitigation) και ανάπτυξης, καθώς επίσης και η ανάγκη η αναπτυξιακή συνεργασία να βασίζεται στα συστήματα, τις στρατηγικές και τα εθνικά σχέδια ανάπτυξης των αποδεκτριών χωρών, ενώ ξεχωριστή σημασία θα πρέπει να δοθεί στις ΛΑΧ καθώς και στις μικρές νησιωτικές χώρες. Τα κ-μ αναγνώρισαν ότι απαιτείται να εξευρεθούν νέες καινοτόμες πηγές χρηματοδότησης, ακόμη και μέσω του ιδιωτικού τομέα, καθώς και των αγορών ρύπων.

Εγκρίθηκαν τα κείμενα “Statement of progress on integrating climate change adaptation into development co-operation” και “Policy statement on strategic environmental assessment”.

A-3.2
Senior Level Meeting
της Επιτροπής Αναπτυξιακής Βοήθειας (DAC) του ΟΟΣΑ
9-10 Δεκεμβρίου 2008

Τα θέματα που απασχόλησαν τη Σύσκεψη ήταν τα ακόλουθα:

- **Η αναπτυξιακή συνεργασία στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης, απογραφή επί των υπεσχημένων ως προς το ύψος της παρεχόμενης ODA**

Η Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αξιολόγησαν τον αντίκτυπο της κρίσης στις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες θα πρέπει να απορροφήσουν και τις προηγούμενες αναταράξεις από τις αυξημένες τιμές των τροφίμων και των καυσίμων, με αποτέλεσμα τριάντα τρεις (33) τουλάχιστον χώρες να είναι πλέον πιο ευάλωτες στα αποτελέσματα της κρίσης. Στο πλαίσιο αυτό η παροχή ODA θα μπορούσε να παίξει σημαντικό θετικό ρόλο. Η DAC θα πρέπει να παρουσιάσει ένα ισχυρό μήνυμα, τόσο στα κοινοβούλια, όσο και στην κοινή γνώμη, για την ανάγκη συντονισμένης προσπάθειας παροχής της ODA που θα επιτρέψει στις αποδέκτριες χώρες να ανταπεξέλθουν στην χρηματοπιστωτική κρίση.

- **Σχέδια για την υλοποίηση της AAA**

Τα κ-μ της DAC επιβεβαίωσαν ότι υφίσταται πολιτική υποστήριξη για την υλοποίηση των υπεσχημένων στο κείμενο AAA. Συμφωνήθηκε ότι η DAC πλέον θα πρέπει να δράσει δεόντως, καθώς θέματα όπως, χρήση των συστημάτων των αποδεκτριών χωρών, καταμερισμός εργασίας, διαφάνεια και μεσοπρόθεσμη προβλεψιμότητα της βοήθειας, είναι δύσκολο να υλοποιηθούν αφού προϋποθέτουν αλλαγή συμπεριφοράς στους Οργανισμούς

παροχής βοήθειας των δωρητών. Στο πλαίσιο αυτό η Ομάδα Εργασίας “Aid Effectiveness” θα αναδιοργανωθεί σε ευρύτερη βάση, διατηρώντας όμως τον αποτελεσματικό χαρακτήρα της.

Εγκρίθηκε το κείμενο “Guiding principles on gender equality, women’s empowerment and aid effectiveness” που θα συντελέσει στην υλοποίηση της AAA, ενώ έγινε η παρουσίαση της Έκθεσης “2008 Multilateral Aid Report”, ως μέρος της εργασίας που υλοποιείται και αφορά στην δομή της αναπτυξιακής βοήθειας, αλλά και για να παρουσιασθεί μια πιο καθαρή εικόνα της πολυμερούς βοήθειας. Πάνω από το 1/3 της αναπτυξιακής βοήθειας διοχετεύεται μέσω Πολυμερών Οργανισμών, στους οποίους αποδίδεται μεγάλη σημασία από τους δωρητές, αλλά συγχρόνως συνεισφέρουν στην αυξανόμενη περιπλοκότητα του συστήματος. Τα μισά κ-μ έχουν πολυμερή πολιτική αναπτυξιακής βοήθειας, όμως η προώθηση της συνοχής πολιτικής στον τομέα αυτόν αποδεικνύεται προβληματική.

• **Μελλοντικός ρόλος της DAC**

Έγινε ενημέρωση για τη πρόοδο που έχει σημειωθεί μέχρι σήμερα στη “DAC Strategic Reflection Exercise” που εξετάζει σε βάθος το μελλοντικό ρόλο της DAC. Παρουσιάστηκε έκθεση προόδου η οποία συνοψίζει τις μέχρι σήμερα εργασίες της «Ομάδας Προβληματισμού» και περιλαμβάνει αποτελέσματα των διαφόρων διαβουλεύσεων, ολοκληρώνοντας τη “Phase I” της διαδικασίας. Οι συμμετέχοντες έδωσαν κατευθύνσεις όσον αφορά τη συνέχιση των εργασιών της Ομάδας “Phase II”, αναφέροντας ότι η DAC θα πρέπει να διευρύνει τους ορίζοντές της και προς δωρητές που δεν είναι μέλη της, αλλά να διατηρήσει το χαρακτήρα της, ως λέσχη ανοικτής συζήτησης θεμάτων αναπτυξιακής βοήθειας, αποφεύγοντας να αντιγράφει άλλα διεθνή fora. Επίσης η DAC θα πρέπει να εστιάσει την προσοχή της στην παρακολούθηση της υλοποίησης των στόχων, αντί να τους θέτει και να τους συζητά.

• **Αναθεώρηση της διαδικασίας επιλογής και του μηχανισμού χρηματοδότησης του Προέδρου της DAC**

Μεταξύ των κ-μ της DAC έχει ωριμάσει η ιδέα για την αλλαγή της διαδικασίας επιλογής, αλλά και του τρόπου χρηματοδότησης του μισθού και των λοιπών εξόδων του Προέδρου της DAC. Τα συνολικά ετήσια έξοδα του Προέδρου υπολογίζονται σε 470.000 ΕΥΡΩ. Από τους εναλλακτικούς μηχανισμούς χρηματοδότησης που έχουν μέχρι σήμερα συζητηθεί έχουν επικρατήσει δύο μεταξύ των κ-μ, δηλαδή η κάλυψη των εξόδων από τον τακτικό λογαριασμό της DAC (Part I) και η υποχρεωτική ισοκατανομή των εξόδων μεταξύ όλων των κ-μ. Οι απόψεις που εκφράσθηκαν στην SLM συνεχίζουν να δίδονται. Η χώρα μας στις μέχρι τώρα συζητήσεις έχει υποστηρίξει τη δεύτερη εναλλακτική επιλογή, με τη λογική της μη διαφοροποίησης μεταξύ των κ-μ της DAC, εφόσον επιπρόσθετα το αναλογούν ετησίως ποσό σε κάθε κ-μ ανέρχεται σε περίπου 20.000 ΕΥΡΩ.

• **Περιβάλλον και πολιτική αναπτυξιακής συνεργασίας το 2009**

Απαιτείται να σχεδιασθεί από κοινού μία νέα οικονομική πολιτική και στρατηγική για τη χρηματοδότηση της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής στις αναπτυσσόμενες χώρες. Οι πόροι των δωρητριών χωρών και των Διεθνών Οργανισμών είναι περιορισμένοι. Αυτό που απαιτείται είναι ένας νέος, έξυπνος και αποτελεσματικότερος τρόπος κατανομής των πόρων, καθώς και η εξεύρεση νέων, σε παγκόσμιο επίπεδο. Συνεπώς, είναι απαραίτητος ο αναπροσανατολισμός των επιλογών. Έμφαση πρέπει να δοθεί στους πραγματικά ασθενέστερους, οι οποίοι υφίστανται και τις μεγαλύτερες συνέπειες από την κλιματική αλλαγή, χωρίς οι ίδιοι απαραίτητα να φέρουν ακέραια την ευθύνη, δηλαδή οι λιγότερο αναπτυγμένες από τις αναπτυσσόμενες χώρες και τα μικρά νησιωτικά κράτη.

Είναι απαραίτητος επίσης ο αποτελεσματικότερος συντονισμός των δράσεων, για την αποφυγή επικαλύψεων και την καλύτερη χρήση των πόρων, καθώς και την εξεύρεση νέων,

ιδίως στο σημερινό πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομικής-χρηματοπιστωτικής κρίσης. Θα πρέπει να υπάρξει αύξηση της συνέργιας και συμπληρωματικότητας των διμερών δράσεων.

Επίσης όλοι οι δωρητές πρέπει να ενσωματώσουν αποτελεσματικότερα την κλιματική αλλαγή στα εθνικά τους Προγράμματα Αναπτυξιακής Συνεργασίας και Βοήθειας. Οι ενέργειες των δωρητών πρέπει να επικεντρωθούν στην ανάπτυξη ικανοτήτων των αναπτυσσόμενων χωρών, ώστε αυτές να είναι σε θέση να αναπτύξουν (σχεδιασμός και εφαρμογή) τις δικές τους εθνικές στρατηγικές, προσαρμοσμένες στις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες τους.

A-4

Αποδοτικότητα και Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας

Στόχος της αναπτυξιακής βοήθειας είναι να παράσχει απτά αποτελέσματα στην καθημερινή ζωή των φτωχών του κόσμου. Για την επίτευξη αυτού του στόχου απαιτείται τόσο από τους δωρητές όσο και από τους αποδέκτες να βελτιώσουν την ποιότητα και την ποσότητα της βοήθειας. Στη δύσκολη αυτή πορεία, η διεθνής κοινότητα αφού ανέλυσε τα επιτεύγματα και τις αποτυχίες προηγούμενων δεκαετιών, κατέληξε το έτος 2005 στο κείμενο της «Διακήρυξης των Παρισίων». Το πρόβλημα είναι ότι οι αρχές που αναφέρονται σε αυτό έχουν τύχει ευρείας αποδοχής, η πρόοδος όμως της υλοποίησής τους παραμένει ακόμη μακράν του στόχου.

Η κυρίαρχη σημασία της «Διακήρυξης των Παρισίων» είναι η αλλαγή στη σχέση ισχύος μεταξύ δωρητών και αποδεκτών βοήθειας. Μέχρι σήμερα οι δωρητές ακολουθούσαν τους δικούς τους κανόνες, πράγμα που δεν είχε τα αναμενόμενα θετικά αποτελέσματα για τους αποδέκτες. Πλέον η ευθύνη ανάπτυξης πρέπει ολοένα και περισσότερο να μεταφερθεί από τους δωρητές στους αποδέκτες εταίρους. Το αντικείμενο της «Διακήρυξης των Παρισίων» είναι η αύξηση της αποτελεσματικότητας και της συνεργασίας για την επίτευξη των βέλτιστων αποτελεσμάτων και συγχρόνως μια σειρά αλλαγών σε επίπεδο αποδεκτών.

Οι δωρητές πρέπει πλέον να προσαρμοσθούν και να εργάζονται μέσω των προϋπολογισμών και των συστημάτων των αποδεκτών, καθώς και να συμφωνούν από κοινού και εκ των προτέρων για τα αναμενόμενα αποτελέσματα, ώστε και οι δύο πλευρές να είναι υπόλογες για αυτά.

Πρόοδος έχει ήδη επιτευχθεί. Οι αποδέκτες ενισχύουν τις αναπτυξιακές πολιτικές τους, ενώ οι δωρητές αναβαθμίζουν τη στήριξη των αναπτυξιακών πολιτικών των αποδεκτών, συντονιζόμενοι καλύτερα και εναρμονίζοντας τις πρακτικές τους. Ασφαλώς, πρέπει να γίνουν ακόμη πολλά ώστε να επιλυθούν εκκρεμή θέματα και να επιταχυνθεί η πορεία των αλλαγών.

Για το σκοπό αυτό εντός του 2008 πραγματοποιήθηκαν τρεις διεθνείς διασκέψεις:

High Level Forum (Άγκρα, 2-4/9/2008)

Η εν λόγω διάσκεψη υπήρξε ιδιαίτερα επιτυχής δεδομένου ότι η συμμετοχή ήταν ευρύτατη. Συγκεκριμένα συμμετείχαν όλες οι δωρήτριες χώρες της DAC, νέες δωρήτριες χώρες, περισσότερες από 80 αποδέκτριες βοήθειας χώρες, όλοι οι σημαντικοί Διεθνείς Οργανισμοί, καθώς επίσης και πολλοί εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι είχαν επίσης λάβει ενεργό μέρος και στις τριετείς διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της Διάσκεψης. Η όλη αυτή διαδικασία αποτελεί σπάνιο παράδειγμα παγκόσμιας συνεργασίας.

Τα αποτελέσματα της Διάσκεψης, όπως αυτά αποτυπώνονται στο «Χρονοδιάγραμμα Δράσης της Άκκρα» (Accra Agenda for Action - AAA) (βλέπε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ [II]), κρίνονται ως ιδιαίτερα φιλόδοξα. Η AAA αναβάθμισε σημαντικά την πολιτική στήριξη στα θέματα της αποτελεσματικότητας της βοήθειας με την ανάληψη ουσιαστικών δεσμεύσεων, με συγκεκριμένες δράσεις και χρονοδιαγράμματα, για τη βελτίωση του τρόπου με τον οποίο παρέχεται και χρησιμοποιείται η βοήθεια. Με την AAA προωθήθηκε η εφαρμογή των πέντε αρχών της «Διακήρυξης των Παρισίων».

Οι Αρχές της «Διακήρυξης των Παρισίων για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας» παρουσιάζονται κατωτέρω.

Πλαίσιο (ii)
• η Κυριότητα (Ownership), βάσει της οποίας οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να έχουν τον πρωταρχικό ρόλο στην πολιτική αναπτυξιακής βοήθειας, συντονίζοντας όλες τις αναπτυξιακές προσπάθειες, • η Ευθυγράμμιση (Alignment), η οποία προβλέπει την προσαρμογή εκ μέρους των δωρητών όλης της βοήθειας στις Στρατηγικές Μείωσης της Φτώχειας των χωρών - εταίρων, • η Εναρμόνιση (Harmonization), βάσει της οποίας οι ενέργειες των δωρητών πρέπει να είναι εναρμονισμένες και συμπληρωματικές μεταξύ τους, • η Αποτελεσματοκεντρική Διαχείριση (Managing for Development Results) και • η Αμοιβαία Ευθύνη (Mutual accountability).

Για τη ρύθμιση συγκεκριμένων επιμέρους θεμάτων προβλέπεται από την AAA, η υιοθέτηση νέων διεθνών συμφωνιών, οι οποίες θα προετοιμαστούν στα πλαίσια της DAC/ΟΟΣΑ, η οποία έχει και την γενικότερη ευθύνη της παρακολούθησης της εκτέλεσης των συμφωνηθέντων.

Κατά τη διάσκεψη ήταν εμφανής η πολιτική θέληση - δυναμική (political momentum) αναπτυσσόμενων και αναπτυσσομένων χωρών για θετικά αποτελέσματα δεδομένων, της υψηλού επιπέδου εκπροσώπησης της μεγάλης πλειοψηφίας των κρατών και της σύνδεσης της Διάσκεψης με τις άλλες δύο εξίσου υψηλού επιπέδου διεθνείς συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν το 2008. Η Άκκρα απετέλεσε τον θεμέλιο λίθο για τις αποφάσεις που ελήφθησαν στις άλλες δύο διασκέψεις, της Νέας Υόρκης και της Ντόχα.

Η Ε.Ε, η οποία ως γνωστόν παρέχει το 60% της διεθνούς βοήθειας, διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο κατά τις διαπραγματεύσεις και επιμένοντας μέχρι τέλους στις θέσεις της, οι οποίες ήταν και οι πλέον φιλόδοξες σε σχέση με αυτές των λοιπών δωρητών και ιδιαίτερα των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας, πέτυχε την υιοθέτησή τους σε απρόσμενα μεγάλο βαθμό. Οι θέσεις της Ε.Ε, οι οποίες είχαν καθορισθεί σε Συμβούλιο Υπουργών στις Βρυξέλλες τον Ιούλιο, ικανοποιούσαν σε σημαντικό βαθμό τις θέσεις των αναπτυσσομένων.

Η θέση που υποστήριξε η Χώρα μας ήταν η ανάγκη επικέντρωσης στο ζήτημα του καταμερισμού εργασίας, που εξάλλου αποτελεί πρώτη προτεραιότητα της Ε.Ε, και στο οποίο έχει εμβαθύνει ιδιαίτερα με την υιοθέτηση του «Κώδικα Συμπεριφοράς», με στόχο την επίτευξη του καλύτερου δυνατού διαπραγματευτικού αποτελέσματος.

Τα βασικά θέματα τα οποία συμφωνήθηκαν με την AAA ήταν επιγραμματικά τα εξής:

Πλαίσιο (iii)

- **Καταμερισμός εργασίας:** Συνεργασία με χώρες εταίρους και άλλους δωρητές ώστε να ελαττωθεί η γραφειοκρατία της βοήθειας και το κόστος συναλλαγών. Προβλέπεται η υιοθέτηση σχετικών διεθνών κανόνων καλών πρακτικών.
- **Συστήματα αποδεκτριών χωρών:** Για την παροχή της βοήθειας θα χρησιμοποιούνται τα συστήματα των χωρών-εταίρων σαν πρώτη επιλογή, παρά τα συστήματα των δωρητών.
- **Προβλεψιμότητα της βοήθειας:** οι δωρητές θα παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με την προγραμματιζόμενη κατά χώρα βοήθεια για τα επόμενα 3-5 χρόνια.
- **Κριτήρια - όροι:** Οι δωρητές θα χρησιμοποιούν εφεξής για τη παροχή της βοήθειας κριτήρια που θα στηρίζονται στους αναπτυξιακούς στόχους των χωρών – εταίρων.
- **Αποδέσμευση της βοήθειας:** Οι δωρητές θα μειώσουν περισσότερο τους περιορισμούς τους, οι οποίοι εμποδίζουν τους εταίρους από το να προμηθεύονται τα αγαθά και τις υπηρεσίες που χρειάζονται από την πηγή που τους παρέχει την καλύτερη ποιότητα στη χαμηλότερη τιμή.
- **Αμοιβαία Ευθύνη και διαφάνεια:** Οι δωρητές και οι εταίροι είναι υπόλογοι για τα αναπτυξιακά αποτελέσματα, όχι μόνο προς το δικό τους κοινό, αλλά επίσης αμοιβαία ο ένας προς τον άλλον, μέσω κοινών δεσμεύσεων και ευθυνών καθώς και κοινών μηχανισμών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο περιθώριο της Διάσκεψης και σε ειδική εκδήλωση με τον τίτλο “Marketplace of Ideas” διεξήχθη εικαστική παρουσίαση (αφίσα) ενός αντιπροσωπευτικού αναπτυξιακού προγράμματος κάθε χώρας, το οποίο εφαρμόζει τις αρχές της αποτελεσματικότητας της βοήθειας.

Η Ελλάδα στην εκδήλωση αυτή συμμετείχε με αφίσα (βλέπε κατωτέρω) στην οποία προβαλλόταν το Ελληνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων (ΕΣΟΑΒ).

United Nations MDGs Summit (Νέα Υόρκη, 25/9/2008)

Η διάσκεψη διεξήχθη σε υψηλό επίπεδο εκπροσώπησης. Οι παρεμβάσεις των συμμετεχόντων κρατών εστιάστηκαν σε κενά που έχουν διαπιστωθεί στην πορεία προς την επίτευξη του συνόλου των MDGs. Μεταξύ άλλων επισημάνθηκε:

- αοριστία ως προς τον καθορισμό τομέων δράσης και ελλιπής χρηματοδότησή τους,
- αδυναμία προσδιορισμού προτεραιοτήτων, ενώ
- ζητήθηκε η αύξηση των εθελοντικών δεσμεύσεων προκειμένου να αποκατασταθεί χρονοδιάγραμμα για την επίτευξη των MDGs.

Η Ελλάδα συμμετείχε σε Στρογγυλή Τράπεζα III (Round Table) με θέμα «Περιβαλλοντική Βιωσιμότητα» υπό την προεδρία της Φιλανδίας. Η παρέμβαση της Ελληνικής Αντιπροσωπείας εστιάστηκε στην ανησυχία της Χώρας μας για την επιδείνωση της κλιματικής αλλαγής και το υφιστάμενο έλλειμμα μεταξύ περιβαλλοντικών αναγκών και της χρηματοδότησής τους. Στο πλαίσιο αυτό ανακοινώθηκαν, αφενός η απόφαση της Χώρας μας να ενισχύσει με το ποσό των 20 εκατ. ΕΥΡΩ προγράμματα προσαρμογής σε Αφρικανική Ένωση (AU) και CARICOM και αφετέρου η πρόθεσή της να προχωρήσει σε παρόμοια συμφωνία με τη Συμμαχία των Μικρών Νησιωτικών Χωρών – AOSIS (βλέπε Κεφάλαιο [Δ-3]).

Η διάσκεψη ολοκληρώθηκε με σχόλια του Γεν. Γραμματέα των Η.Ε ο οποίος υπογράμμισε τη θετική ανταπόκριση των δωρητών προς αντιμετώπιση των προκλήσεων ανάπτυξης και συνόψισε τις υπεσχημένες παροχές που θα ενισχύσουν τις δράσεις των Η.Ε.

HELLENIC PLAN

*For The Economic Reconstruction Of
The Balkans*

HiPERB

2002-2011

A TOUCH OF REGIONAL SOLIDARITY

Overview

The Hellenic Plan for the Economic Reconstruction of the Balkans is the **most important** Greek Development Cooperation Programme in terms of both total budget - € 550 million - and **aid effectiveness**. It covers the Balkan countries Albania, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, FYROM, Montenegro, Romania and Serbia, primarily focusing on economic development, with a special emphasis on infrastructure, energy and productive investment sectors.

Highlights

The goal of the Hellenic Balkan Programme is to contribute to **economic and social stability** in a geographic region that has recently experienced social and political unrest. It has three components:

- **Large scale public infrastructure projects**, representing the major part of the budget (79%); projects supported by these funds are proposed by the governments of partner countries;
- **Private productive investments**, representing 20% of the budget, and intended to stimulate and sustain economic development throughout the region;
- **A small project fund** at 1% of the budget, managed by the Greek Embassies in the recipient countries and intended to support projects of a value of up to € 50.000.

The principles that govern the Hellenic Balkan Programme's implementation are **efficiency and transparency**. **Bilateral agreements** have been signed with each partner country, national co-ordinators have been nominated by their governments and joint management committees have been established. The administrative support of the program is carried out by a separate unit within the **Ministry of Foreign Affairs** which deals with bilateral economic relations.

Results/Impacts Achieved

There are no detailed quantitative data at present, but the Hellenic Balkan Programme has contributed to a number of important sectors addressing stability and reconstruction of the region, including investments in and support to: **infrastructure, productive investments, public administration, institutions, establishment of rule of law, education and vocational training and programs to redress economic inequalities**. Furthermore, a tangible strengthening of private initiatives and the bolstering of **cooperation between the countries** of the region is a significant early outcome of the Hellenic Balkan Programme.

Lessons Learned for Replication/Scaling Up

The primary lesson learned is the significance of incorporating individual development initiatives into an **integrated regional plan**. The success of the plan is based on the fact that programmes are totally demand-driven, ensuring ownership, and that they adhere to local and national systems of aid delivery, guaranteeing alignment. Consequently, the structural organization and the management of the Hellenic Balkan Programme illustrates an operating standard for the implementation of the **aid effectiveness principles** of ownership, alignment and managing for development results.

An example of a large-scale public project of the Programme is the reconstruction/ renovation of the former Common Institutions Building in Sarajevo (Bosnia & Herzegovina) renamed Building of Friendship between Greece and Bosnia & Herzegovina, with a total budget of € 16.789.989

HELLENIC AID
 MINISTRY OF FOREIGN
 AFFAIRS OF GREECE

for more information

[www.mfa.gr/www.mfa.gr/en-US/Economic + Diplomacy/HiPERB/Objectives/](http://www.mfa.gr/www.mfa.gr/en-US/Economic+Diplomacy/HiPERB/Objectives/)

Financing for Development follow-up meeting (Ντόχα, 29/11-2/12/2008)

Μία επιτυχής διάσκεψη των Η.Ε στην οποία συμμετείχε το σύνολο σχεδόν των κ-μ του Οργανισμού, περιφερειακοί Οργανισμοί, Διεθνή Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών. Τα κυριότερα θέματα που συζητήθηκαν καταγράφονται κατωτέρω:

- Επιβεβαιώθηκε η ισχύς των δεσμεύσεων του “Monterey Consensus” και της “Millennium Declaration” ως προς τα ποσοστά αύξησης της ODA αλλά και του ενδιάμεσου στόχου της Ε.Ε (0,56% του ΑΕΕ συλλογικά για το 2010 και 0,51% του ΑΕΕ για κάθε κ-μ, καθώς και 0,70% του ΑΕΕ για το 2015), ενώ επισημάνθηκε η ανάγκη να ληφθούν υπόψη και νέες παράμετροι όπως, οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές.
- Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση δεν θα πρέπει να αποτελέσει άλλοθι για αθέτηση των δεσμεύσεων εκ μέρους των ανεπτυγμένων. Τα μικρά κυρίως αναπτυσσόμενα κράτη επεσήμαναν με ιδιαίτερη έμφαση ότι, ενώ έχουν κάνει ήδη σημαντικά βήματα προόδου ως προς τις μεταρρυθμίσεις του θεσμικού τους πλαισίου και των δομών των οικονομιών τους, η ανταπόκριση των ανεπτυγμένων δεν είναι η αναμενόμενη, ως προς τη σχετική οικονομική στήριξη.
- Το εμπόριο έχει ουσιαστικό αναπτυξιακό ρόλο αλλά απαιτούνται πόροι. Θα πρέπει να τηρηθούν οι υποσχέσεις για χρηματοδότηση της «βοήθειας για το εμπόριο», ώστε οι αναπτυσσόμενες χώρες να υποστηριχθούν στην προσπάθεια ένταξής τους στο διεθνές εμπορικό σύστημα. Οι εμπορικές δομές των αναπτυσσόμενων απαιτείται να εκσυγχρονισθούν για να επιβιώσουν, ιδίως λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης.
- Η διαγραφή του δημόσιου χρέους δεν πρέπει να υποκαθιστά την αναπτυξιακή βοήθεια. Ο συμψηφισμός αποβαίνει σε βάρος των αναπτυσσόμενων κρατών τα οποία χάνουν σημαντικά ποσά αναπτυξιακής βοήθειας σε πραγματικές τιμές.
- Δραματική έκκληση από τα Μικρά Νησιωτικά Κράτη (SIDS) δεδομένης της απειλής της ύπαρξής τους από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.
- Ειδική αναφορά στην Αφρική που βρίσκεται στο περιθώριο της παγκόσμιας οικονομίας. Οι προσδοκίες του “Monterey Consensus” δεν επιβεβαιώθηκαν, καθώς οι περισσότερες χώρες της Αφρικής βρίσκονται μακριά από την επίτευξη των MDGs. Απαιτείται άμεση ανάλυση πρωτοβουλιών από τα Η.Ε και την Ε.Ε.
- Απαιτείται σειρά μεταρρυθμίσεων και εκσυγχρονισμός της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, προκειμένου να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις.
- Είναι απολύτως αναγκαία η αναζήτηση νέων πηγών χρηματοδότησης της αναπτυξιακής βοήθειας, καθώς ομολογείται από πολλά κράτη ότι οι εθνικοί τους προϋπολογισμοί έχουν εξαντληθεί.

A-4.1

Πολιτική Δέσμευση για τα θέματα της Αποτελεσματικότητας της Βοήθειας

Η Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας (MDGs). Κατά συνέπεια η Ελλάδα υιοθέτησε έγκαιρα (2004) ένα «Πρόγραμμα Δράσης για το Συντονισμό και την Εναρμόνιση», το οποίο περιλαμβάνει συγκεκριμένες δεσμεύσεις όσον αφορά στις πέντε Αρχές της Διακήρυξης των Παρισίων για την Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας (Paris Declaration). Το Πρόγραμμα αυτό δεσμεύει όλους τους Δημόσιους Φορείς που εμπλέκονται στη χορήγηση αναπτυξιακής βοήθειας.

Για τη χάραξη της γενικότερης πολιτικής, το Σχέδιο του «3^{ου} Πενταετούς Προγράμματος Κρατικής Αναπτυξιακής Συνεργασίας και Βοήθειας της Ελλάδος» ευρίσκεται στο στάδιο της

πολιτικής έγκρισης. Το Πρόγραμμα αυτό αποτελεί το στρατηγικό πλαίσιο για τη παροχή της βοήθειας, περιλαμβάνοντας βασικές αρχές και κατευθυντήριες οδηγίες, τις χώρες και τους τομείς προτεραιότητας, καθώς και τις ετήσιες κατανομές των κονδυλίων της αναπτυξιακής βοήθειας. Αξίζει να τονισθεί ότι το Σχέδιο αυτό Προγράμματος ενσωματώνει τις συστάσεις προς τη Χώρα μας από την Επιθεώρηση (Peer Review) της DAC του έτους 2006 και επιδιώκει τη διευκόλυνση της εφαρμογής των δεσμεύσεων της Διακήρυξης των Παρισίων.

Επιπλέον έχουν προετοιμαστεί οκτώ κείμενα πολιτικής αναπτυξιακής συνεργασίας (country strategy papers) για τις χώρες Μολδαβία, Ουκρανία, Αίγυπτο, Αιθιοπία, Ιορδανία, Συρία, Αρμενία και Γεωργία, τα οποία καθιστούν λειτουργικό το ανωτέρω Πρόγραμμα, με στόχο τη καλύτερη ενσωμάτωση των αρχών της Αποτελεσματικότητας της Βοήθειας στο ελληνικό Σύστημα Αναπτυξιακής Συνεργασίας.

A-4.2

Επικοινωνιακή Στρατηγική - εσωτερική και εξωτερική – των Φορέων Αναπτυξιακής Συνεργασίας

Η Υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (HELLENIC AID) έχει κατά καιρούς προβεί σε αναλύσεις και συντάξει κατευθυντήριες οδηγίες επί των δεσμεύσεων της Διακήρυξης των Παρισίων καθώς και επί του σχετικού Ελληνικού Προγράμματος Δράσης, που απευθύνονται εκτός από το προσωπικό της εν λόγω Υπηρεσίας και στο προσωπικό των άλλων Δημοσίων Φορέων παροχής βοήθειας, καθώς και στις Ελληνικές Διπλωματικές Αρχές. Σχετικές αναλύσεις και μελέτες πολιτικής προερχόμενες από τη DAC και την Ε.Ε. διανέμονται επίσης σε όλους τους ανωτέρω Φορείς.

Περαιτέρω, διεξάγονται διυπουργικές συναντήσεις στο Υπουργείο Εξωτερικών, που στόχο έχουν την ενδυνάμωση του συντονισμού μεταξύ των Φορέων αναπτυξιακής συνεργασίας, καθώς και την εξέταση διαφόρων θεμάτων αναπτυξιακής πολιτικής.

Η Διυπουργική Επιτροπή Οργάνωσης και Συντονισμού των Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (ΕΟΣΔΟΣ), αποτελεί το ανώτατο Όργανο Συντονισμού της Αναπτυξιακής Πολιτικής, περιλαμβανομένων και των θεμάτων που σχετίζονται με την Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας. Στην ΕΟΣΔΟΣ συμμετέχουν ο Υπουργός Εξωτερικών, ως πρόεδρος, και οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθώς και άλλοι κατά περίπτωση Υπουργοί, ανάλογα με το συζητούμενο θέμα, ως μέλη.

Αυτό το αποφασιστικό και συντονιστικό Όργανο, πέραν των αρμοδιοτήτων του όσον αφορά στις διεθνείς οικονομικές και εμπορικές σχέσεις της Ελλάδας, καθορίζει το πλαίσιο στρατηγικής και τις προτεραιότητες της αναπτυξιακής πολιτικής, καθώς επίσης τους χρηματοδοτικούς πόρους για την μακροπρόθεσμη υλοποίησή της πολιτικής. Η ΕΟΣΔΟΣ ταυτόχρονα συντονίζει εκείνες τις ευρύτερες πολιτικές οι οποίες δύνανται να επηρεάσουν την υλοποίηση των αναπτυξιακών στόχων.

Επιπλέον, η Επιτροπή Εξωτερικών και Αμύνης του Ελληνικού Κοινοβουλίου ενημερώνεται, σε τακτική βάση, επί των θεμάτων αναπτυξιακής συνεργασίας από την Ετήσια Έκθεση της Αναπτυξιακής Βοήθειας ή μέσω κατά περίπτωση θεματικών συναντήσεων, ενώ τα μέλη του Κοινοβουλίου έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν ερωτήσεις επί διαφόρων πτυχών της αναπτυξιακής συνεργασίας. Οι ερωτήσεις αυτές τυχαίνουν επισήμων απαντήσεων, ενώ ενδεχομένως ακολουθεί συζήτηση στην Ολομέλεια, εφόσον κρίνεται αναγκαίο.

Τέλος η HELLENIC AID χρηματοδοτεί προγράμματα πληροφόρησης της Κοινωνίας των Πολιτών επί θεμάτων αναπτυξιακής συνεργασίας, περιλαμβανομένων και αυτών που αφορούν στην Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας. Πραγματοποιείται επίσης συχνά ανταλλαγή απόψεων μεταξύ της HELLENIC AID και εκπροσώπων της Κοινωνίας των Πολιτών σε επιλεγμένα ζητήματα της αναπτυξιακής συνεργασίας, μεταξύ των οποίων και η Αποτελεσματικότητα της Βοήθειας.

A-4.3

Οργανωτική Υποστήριξη για τα θέματα της Αποτελεσματικότητας της Βοήθειας

Με την ευκαιρία της προετοιμασίας του 3^{ου} Πενταετούς Προγράμματος Αναπτυξιακής Συνεργασίας, η HELLENIC AID έχει καθορίσει μία σειρά τομέων στους οποίους θα πρέπει να γίνουν οργανωτικές βελτιώσεις με σκοπό την προώθηση της αποτελεσματοκεντρικής διαχείρισης της βοήθειας (managing for development results).

Οι προτεινόμενες βελτιώσεις αφορούν στην ενίσχυση και εξειδίκευση του προσωπικού της Κεντρικής Υπηρεσίας και επί του πεδίου στις χώρες-εταίρους, στην αναθεώρηση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου σχετικά με την αναπτυξιακή πολιτική της χώρας, καθώς και στην διαρκή επιμόρφωση των στελεχών της Κεντρικής Υπηρεσίας και των Διπλωματικών μας Αρχών.

Σημαντική πρωτοβουλία υπήρξε επίσης αυτή της αναθεώρησης της ετήσιας Προκήρυξης προγραμμάτων, όσον αφορά στην υλοποίηση της διμερούς βοήθειας. Τα κριτήρια αξιολόγησης των υποβληθέντων προγραμμάτων ενσωματώνουν αρκετά στοιχεία της Αποτελεσματικότητας της Βοήθειας, τα οποία ενισχύουν (ή αποδυναμώνουν) την πιθανότητα έγκρισης των προγραμμάτων. Τα κριτήρια αξιολόγησης για την «κυριότητα» (Ownership), την ταχύτητα υλοποίησης του προγράμματος, την ευθυγράμμιση και την συμπληρωματικότητα είναι σαφή και κατευθύνουν τους αξιολογητές στην επιλογή των προγραμμάτων για χρηματοδότηση (βλέπε Κεφάλαιο [B-4]).

A-4.4

Πρόοδος προς τη κατεύθυνση της πρακτικής υλοποίησης των Πέντε Πυλώνων της Διακήρυξης των Παρισίων

Ένα διαφωτιστικό παράδειγμα της προώθησης της υλοποίησης των δεσμεύσεων της «Διακήρυξης των Παρισίων» αποτελεί το ΕΣΟΑΒ (βλέπε Κεφάλαιο [Δ-1]), το οποίο εφαρμόζεται βάσει νόμου, αντανakλώντας έτσι το υψηλό επίπεδο πολιτικής δέσμευσης. Πρόκειται για ένα ενιαίο και περιεκτικό σχέδιο το οποίο υλοποιεί μία συνολική αναπτυξιακή πολιτική για τη περιοχή αυτή, είναι πολυετές πρόγραμμα που εφαρμόζεται στην Αλβανία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Βουλγαρία, ΠΓΔΜ, Ρουμανία, Σερβία και στο Μαυροβούνιο και καλύπτει τους εξείς τρεις τομείς :

- Δημόσιες Επενδύσεις και Προγράμματα μεγάλης κλίμακας - που προτείνονται από τις Κυβερνήσεις των χωρών-εταίρων – και καλύπτουν το 79 % του προϋπολογισμού
- Ιδιωτικές παραγωγικές επενδύσεις, που καλύπτουν το 20 % του προϋπολογισμού και
- Προγράμματα μικρής κλίμακας, τα οποία καλύπτουν 1 % του προϋπολογισμού.

Η επιτυχία του ΕΣΟΑΒ βασίζεται στο γεγονός ότι τα προγράμματα προτείνονται από τους εταίρους, εξασφαλίζοντας έτσι την «κυριότητα» (ownership), και επίσης υλοποιούνται με βάση τα τοπικά και εθνικά συστήματα παροχής βοήθειας, εξασφαλίζοντας έτσι την «ευθυγράμμιση» (alignment).

Σε μικρότερη κλίμακα και με διαφορετική προοπτική, η Ελλάς υλοποιεί ένα πρόγραμμα περίθαλψης και αποκατάστασης στη Σρι Λάνκα (βλέπε Κεφάλαιο [Δ-4]), το οποίο είναι αντιπροσωπευτικό των προσπαθειών προώθησης των δεσμεύσεων της «Διακήρυξης των Παρισίων».

Μία άλλη πρόοδος, η οποία επίσης ανταποκρίνεται και στις συστάσεις της Επιθεώρησης (Peer Review) της Ελλάδος από τη DAC/ΟΟΣΑ (2006), είναι η καλύτερη μεθόδευση της πολυμερούς βοήθειας, με την έννοια ότι ή πολυμερής βοήθεια αφενός λαμβάνει αυξημένες ροές πόρων (βλέπε Κεφάλαιο [Ε-4]) και αφετέρου οι τομείς ενίσχυσης επιλέγονται με στρατηγικά κριτήρια, αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό τις συνέργιες μεταξύ αλληλο-επιδρώντων τομέων, όπως της μετανάστευσης και του περιβάλλοντος, της κλιματικής αλλαγής και της υγείας, καθώς επίσης και μεταξύ διμερούς και πολυμερούς βοήθειας στους τομείς προτεραιότητας. Αυτή η προσέγγιση ακολουθείται συστηματικότερα στο Σχέδιο του 3^{ου} Πενταετούς Αναπτυξιακού Προγράμματος.

Ο Προγραμματισμός αυτός καθαυτός, ειδικότερα στο Σχέδιο του 3^{ου} Πενταετούς Αναπτυξιακού Προγράμματος, ακολουθεί βασικές επιλογές όπως συγκέντρωση της βοήθειας σε περιορισμένο αριθμό χωρών και τομέων για καλύτερη διαχείριση και επίτευξη αναπτυξιακών αποτελεσμάτων. Οι χώρες-στόχοι έχουν μειωθεί στις οκτώ και οι τομείς προτεραιότητας κατά χώρα έχουν περιοριστεί σε τρεις. Το γεγονός ότι ο πενταετής προγραμματισμός προβλέπει τομείς παρέμβασης για χρηματοδότηση με συγκεκριμένα, αν και ενδεικτικά για λόγους ελαστικότητας ποσά, που καλύπτουν όλη τη περίοδο προγραμματισμού, αυξάνει την προβλεψιμότητα της βοήθειας.

Όσον αφορά στην εναρμόνιση των ελληνικών δράσεων με αυτές άλλων δωρητών μέσω του καταμερισμού της εργασίας, θα μπορούσαν να αναφερθούν διάφορα παραδείγματα κυρίως στον τομέα της συγχρηματοδότησης. Συγχρηματοδοτήσεις με την USAID στα Βαλκάνια στους τομείς της ενέργειας και του τουρισμού, στη Σρι Λάνκα στο πλαίσιο του Προγράμματος Ανασυγκρότησης της χώρας αυτής, και στην Ιορδανία στον τομέα του τουρισμού, καθώς επίσης συγχρηματοδοτήσεις και με Διεθνείς Οργανισμούς, αναμένεται να επιφέρουν αξιοσημείωτα αποτελέσματα. Η συγχρηματοδότηση με εταίρους της Ε.Ε στην Αιθιοπία αποτελεί έναν άλλο μηχανισμό για την βελτίωση του καταμερισμού της εργασίας, ο οποίος αποτελεί για την Ελλάδα έναν τομέα κλειδί εφαρμογής της πολιτικής της.

Ο καταμερισμός της εργασίας παραμένει εντούτοις, μια μεγάλη πρόκληση για την HELLENIC AID λαμβάνοντας υπόψη και τα οργανωτικά χαρακτηριστικά της. Σχετικά με αυτό, η αποκέντρωση των εργασιών της HELLENIC AID αποτελεί ένα δεύτερο κρίσιμο θέμα το οποίο έχει άμεση επίδραση στην ποιότητα και στην ποσότητα της αναπτυξιακής συνεργασίας, και επομένως στην αποτελεσματική εφαρμογή της «Διακήρυξης των Παρισίων».

Η οικοδόμηση ικανοτήτων παίζει καθοριστικό ρόλο για την επίτευξη των MDGs και αυτό αντανακλάται στο «Πρόγραμμα Δράσης για τον Συντονισμό και την Εναρμόνιση». Η αναπτυξιακή βοήθεια που παρέχεται από την Ελλάδα με τη μορφή της Τεχνικής Συνεργασίας, περιλαμβάνει την οικοδόμηση οργανωτικών και θεσμικών δομών, ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι δεξιότητες και η τεχνολογία που μεταφέρονται στις αποδέκτριες χώρες, θα έχουν ουσιαστική θετική επίδραση και θα βοηθήσουν τις χώρες αυτές να εφαρμόσουν αυτοδύναμα παρόμοια προγράμματα μετά το τέλος του ελληνικού αναπτυξιακού προγράμματος.

Η Χώρα μας ειδικεύεται στην παροχή Τεχνικής Συνεργασίας στον τομέα των κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών και συγκεκριμένα στις δραστηριότητες που ενισχύουν την κοινωνική ανάπτυξη, όπως την προώθηση της ιατρικής φροντίδας, την ενίσχυση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, την παροχή πόσιμου ύδατος και αποχέτευσης, την επαγγελματική εκπαίδευση για νέους ανθρώπους και γυναίκες, την ίδρυση θεσμών, την ενίσχυση του εκδημοκρατισμού και τέλος την προώθηση ίσων ευκαιριών για τις γυναίκες στην αναπτυξιακή διαδικασία.

A-5

Διοίκηση, Οργάνωση και Στελέχωση της Αναπτυξιακής Βοήθειας

Το σύστημα διοίκησης της Ελληνικής αναπτυξιακής βοήθειας εμφανίζεται στο Οργανόγραμμα του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ [III].

Η ΥΔΑΣ/HELLENIC AID ιδρύθηκε το 1999 σύμφωνα με το Άρθρο 18 § 1^α του Ν. 2731/1999. Το 2000 τέθηκε σε ισχύ το Π.Δ 224/2000 (ΦΕΚ 193/Α΄/6-9-2000) με θέμα «Οργάνωση, στελέχωση και λειτουργία της Υπηρεσίας Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (ΥΔΑΣ) του Υπουργείου Εξωτερικών». Πρόκειται για τη νεότερη Γενική Διεύθυνση του Υπουργείου Εξωτερικών (ΥΠΕΞ), με κύρια ευθύνη της την εποπτεία, το συντονισμό, την επίβλεψη και την προώθηση δράσεων επείγουσας ανθρωπιστικής ή άλλης μορφής βοήθειας, καθώς και βοήθειας για την αναδιάρθρωση και αποκατάσταση υποδομών των αναπτυσσόμενων χωρών που υλοποιούνται από ΜΚΟ, Υπουργεία ή άλλους Φορείς. Οι κύριες αρμοδιότητες των διευθύνσεων της ΥΔΑΣ είναι:

• ΥΔΑΣ – 1 Δ/ση

Είναι αρμόδια για όλες τις δράσεις-προγράμματα (συντονισμός, συλλογή, αποστολή και διάθεση) έκτακτης ανθρωπιστικής ή επισιτιστικής βοήθειας που αποστέλλεται σε περιπτώσεις επείγουσών κρίσεων από φυσικές ή ανθρωπίνες καταστροφές. Ασκεί δειγματοληπτικό έλεγχο στα προϊόντα που αποστέλλονται ως προς την ποιότητα, την ποσότητα, το είδος, τη συμβατότητά τους με τα διεθνή πρότυπα, καθώς και ως προς τις ανάγκες των πληθυσμών στους οποίους χορηγούνται. Αξιολογεί “ex ante” προγράμματα έκτακτης βοήθειας που υποβάλλονται από ΜΚΟ στην ΥΔΑΣ/HELLENIC AID για ενδεχόμενη χρηματοδότηση. Παρακολουθεί τις συναντήσεις της ECHO και άλλων Διεθνών Οργανισμών που άπτονται ζητημάτων ανθρωπιστικής και επισιτιστικής βοήθειας.

• ΥΔΑΣ – 2 Δ/ση

Είναι αρμόδια για όλες τις φάσεις, από την “ex ante” αξιολόγηση μέχρι και την υλοποίηση, όλων των προγραμμάτων με αντικείμενο τη διεθνή ανάπτυξη και ανασυγκρότηση που υποβάλλονται από ΜΚΟ ή Πανεπιστήμια στην ΥΔΑΣ/HELLENIC AID προς αξιολόγηση και ενδεχόμενη χρηματοδότηση. Ενισχύει, συντονίζει και επικουρεί τις ΜΚΟ για την ανάληψη υλοποίησης αναπτυξιακών προγραμμάτων, σύμφωνα με τους διεθνούς στόχους ανάπτυξης.

• ΥΔΑΣ – 3 Δ/ση

Είναι αρμόδια για τη μελέτη και τον σχεδιασμό της εθνικής στρατηγικής αναπτυξιακής συνεργασίας. Εκπροσωπεί την ΥΔΑΣ/HELLENIC AID στις σχετικές γεωγραφικές Ομάδες Εργασίας των εξωτερικών σχέσεων της Ε.Ε, άλλων Διεθνών Οργανισμών, καθώς και στις Συνόδους των τακτικών και άτυπων Συμβουλίων Υπουργών Ανάπτυξης της Ε.Ε. Ενημερώνει επίσης και στηρίζει τις ΜΚΟ για τη συμμετοχή τους σε προγράμματα της Ε.Ε (PHARE, TESIS, CARDS, MEDA) και άλλων Διεθνών Οργανισμών. Αξιολογεί “ex ante” προγράμματα αναπτυξιακής βοήθειας που υποβάλλονται από κρατικούς Φορείς στην ΥΔΑΣ/HELLENIC AID για ενδεχόμενη χρηματοδότηση. Παρέχει γραμματειακή υποστήριξη στην ΕΟΣΔΟΣ για

ενημέρωση της Βουλής των Ελλήνων ως προς τις δραστηριότητες της ΥΔΑΣ/HELLENIC AID. Διαχειρίζεται το σύνολο των σχέσεων της Ελλάδος με την DAC/ΟΟΣΑ, συμμετέχει στις Ομάδες και τα Δίκτυα Εργασίας της, καθώς και στα Συμβούλια Υπουργών. Συντάσσει και υποβάλλει στη μόνιμη Επιτροπή Εξωτερικών και Αμύνης της Βουλής την Ετήσια Έκθεση Διμερούς και Πολυμερούς Κρατικής Αναπτυξιακής Συνεργασίας και Βοήθειας. Συγκεντρώνει, επεξεργάζεται και παρέχει (στο εσωτερικό και στο εξωτερικό - DAC/ΟΟΣΑ, άλλους Διεθνείς Οργανισμούς, ελληνικές Πρεσβείες κ.α) στατιστικά στοιχεία αναπτυξιακής συνεργασίας και τηρεί την επίσημη στατιστική βάση δεδομένων της παρεχόμενης ελληνικής αναπτυξιακής βοήθειας.

• ΥΔΑΣ – 4 Δ/ση

Ενθαρρύνει την ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών μέσα από δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για τα προβλήματα στις αναπτυσσόμενες χώρες. Ενημερώνει και ευαισθητοποιεί την κοινή γνώμη σε θέματα που αφορούν στην ανθρωπιστική και αναπτυξιακή συνεργασία στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Αξιολογεί “ex ante” προγράμματα αναπτυξιακής εκπαίδευσης που υποβάλλονται από ΜΚΟ στην ΥΔΑΣ/HELLENIC AID για ενδεχόμενη χρηματοδότηση. Εποπτεύει δράσεις και προγράμματα που αφορούν στην αναπτυξιακή εκπαίδευση και προωθεί την εμπέδωση του εθελοντισμού. Τηρεί το «Ειδικό Μητρώο ΜΚΟ» της ΥΔΑΣ/HELLENIC AID και παρέχει βεβαιώσεις εγγραφής. Είναι επίσης αρμόδια για τη χορήγηση υποτροφιών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

• ΥΔΑΣ – 5 Δ/ση

Αποτελεί τον τεχνικό σύμβουλο της Γενικής Διεύθυνσης. Είναι αρμόδια για την προκήρυξη διαγωνισμών και μελετών, καθώς και για τον καθορισμό των όρων των συμβάσεων. Ελέγχει την πορεία εκτέλεσης των προγραμμάτων αναπτυξιακής συνεργασίας, συντονίζει την υλοποίηση κατασκευής τους και υποστηρίζει τεχνικά τα Υπουργεία, τις ΜΚΟ κ.α. που αναλαμβάνουν αναπτυξιακή δράση σε αναπτυσσόμενες χώρες.

• ΥΔΑΣ – 6 Δ/ση

Είναι αρμόδια για θέματα διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων της ΥΔΑΣ/HELLENIC AID. Προετοιμάζει όλες τις διοικητικές διαδικασίες για την υποβολή προς έγκριση όλων των αποφάσεων που αφορούν στη χρηματοδότηση δράσεων ή προγραμμάτων Δημόσιων φορέων ή ΜΚΟ στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΞ. Προωθεί τις συμβάσεις χρηματοδότησης μεταξύ της ΥΔΑΣ/HELLENIC AID και φορέων που υλοποιούν προγράμματα αναπτυξιακής συνεργασίας.

Το προσωπικό της ΥΔΑΣ/HELLENIC AID εμφανίζεται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ [IV]. Είναι πολύ σημαντικό για την Ελλάδα η Υπηρεσία να στελεχώνεται από έμπειρο και καταρτισμένο προσωπικό πάνω στις αρχές και στις πρακτικές της αναπτυξιακής βοήθειας και μάλιστα αυτό να μετεκπαιδεύεται σε τακτά χρονικά διαστήματα στο εξωτερικό. Σήμερα υπηρετεί στην ΥΔΑΣ/HELLENIC AID σημαντικός αριθμός Εμπειρογνομώνων ειδικών σε θέματα διεθνούς αναπτυξιακής συνεργασίας με αρμοδιότητες το σχεδιασμό, τη διοίκηση, τη διαχείριση και την υλοποίηση της αναπτυξιακής βοήθειας.

Εντός των κατά τόπους Ελληνικών Διπλωματικών Αρχών στις αναπτυσσόμενες χώρες, έχουν ορισθεί “Development Officers” οι οποίοι ασχολούνται ειδικά με θέματα αναπτυξιακής συνεργασίας. Το προσωπικό αυτό,

- συμμετέχει σε τοπικές συσκέψεις δωρητών και άλλες αντίστοιχες Διεθνών Οργανισμών, με αντικείμενο το συντονισμό επί τόπου, της παρεχόμενης αναπτυξιακής βοήθειας
- προτείνει στην ΥΔΑΣ/HELLENIC AID προγράμματα - έργα προς υλοποίηση στη χώρα ευθύνης του
- έρχεται σε επαφή με τις αρμόδιες κατά τόπους κρατικές Υπηρεσίες και τους ελληνικούς ή διεθνείς ΜΚΟ που υλοποιούν προγράμματα

- γνωμοδοτεί περί της δυνατότητας πραγματοποίησης προτάσεων προγραμμάτων Φορέων υλοποίησης έργων αναπτυξιακής συνεργασίας
- παρακολουθεί την εξέλιξη υλοποίησης των δράσεων αναπτυξιακής συνεργασίας
- παρέχει πληροφόρηση στην κεντρική Υπηρεσία, όσον αφορά σε ενδεχόμενα προβλήματα ή καθυστερήσεις που αντίκεινται στους όρους των Συμβάσεων ανάληψης έργων, ώστε να διασφαλίζεται η ομαλή ολοκλήρωσή τους.

Επιπλέον υφίσταται πρόβλεψη βάσει του Οργανισμού του ΥΠΕΞ για ίδρυση Γραφείων της ΥΔΑΣ/HELLENIC AID σε χώρες ή γεωγραφικές περιοχές στις οποίες προωθείται αναπτυξιακή συνεργασία.

